Врожай високих дум, як повних грон,
В твоїм, Костюшку, криється іменні.
Воно ввіходить в наші справи денні,
Звучить могутньо всім громам у тон
І каже нам, що зрушать хмар кордон
І музикою в далі нескінченні
Пливтимуть вічно імена священні,
В облогу взявши кожний срібний трон.

Воно віщує той щасливий день,
Як добрий дух на нашу землю ступить
І разом із твоїм багато ймень
Героїв давніх об'єднає-скупить
В один громохкий гімн, що попливе
В найвищі сфери, де Творець живе.